

Hebreeën 10

1 Want de wet, die slechts een schaduw heeft van de toekomstige heilsgoederen en niet het wezen van de dingen zelf, kan nooit met dezelfde offers, die zij jaar in jaar uit ononderbroken brengen, hen die naderen tot volmaaktheid brengen.

De wet is slechts een schaduw; de werkelijkheid is de gestalte zelf: Christus en Zijn dienst in de ware tabernakel. De kringloop van offeranden kon hen, die toetraden, niet volmaken.

2 Zou er anders niet een einde gekomen zijn aan het offeren? Want zij die de dienst verrichtten, zouden zich dan in geen enkel opzicht meer bewust zijn van zonden, wanneer zij eens en voor altijd gereinigd waren.

Onder de genade, in het nieuwe verbond, is het mogelijk om te leven zoals Paulus schrijft in 2 Cor. 1:12 waar staat:

Want dit is onze roem: het getuigenis van ons geweten dat wij ons in eenvoud en oprechtheid voor God, niet in vleeselijke wijsheid, maar in genade van God gedragen hebben, in de wereld en in het bijzonder ten opzichte van u.

Hij was door het offer van Christus gereinigd en was zich "in geen enkel opzicht meer bewust van opzettelijk zondigen" maar diende God met een rein geweten.

3 Maar nu wordt men door deze offers elk jaar opnieuw aan de zonden herinnerd.

4 Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt.

Deze kringloop van offers was een schaduw van het ware offer van Christus. Alleen zijn bloed kan zonden wegnemen.

5 Daarom zegt Hij bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer

en graanoffer hebt U niet gewild, maar U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt.

Hier horen wij de Zoon tot de Vader spreken met dat, wat geschreven staat in Psalm 40:7-9.

Jezus hele leven was een offer. Hij heeft Zichzelf door de eeuwige Geest als een smetteloos offer aan God gebracht. (Hb. 9:14).

En met beroep op Gods barmhartigheden worden ook wij in Romeinen 12:1 opgeroepen, om onze lichamen te wijden tot een levend, heilig en God welbehaaglijk offer. Ja, dat is onze redelijke godsdienst.

Jezus kwam immers niet om geëerd te worden maar om te dienen, en dat zal ook de gezindheid zijn van Zijn discipelen (Mt. 20:28).

6 Brandoffers en offers voor de zonde hebben U niet behaagd.

7 Toen zei Ik: Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God.

Het is de boekrol die Jezus daartoe opriep en het is diezelfde boekrol, die ons daartoe oproept.

Dus ook over ons is in de boekrol geschreven om Zijn wil te doen en dat met vreugde, zoals in Psalm 40:9 staat:

Ik vind er vreugde in, mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag ik diep in mijn binnenste.

8 Daarvoor had Hij gezegd: Slachtoffer en graanoffer en brandoffers en offers voor de zonde hebt U niet gewild en zij hebben U niet behaagd, hoewel zij overeenkomstig de wet worden gebracht.

9 Daarna sprak Hij: Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God. Hij neemt het eerste weg om het tweede daarvoor in de plaats te zetten.

Duidelijk wordt hier gemaakt aan de Joodse christenen en ook aan ons, dat de oud testamentische offers met de komst van de Heere Jezus zijn opgeheven.

Hij heft het eerste op (de O.T. offers), om het tweede (de Zoon stelt Zichzelf als offer) te laten gelden.

10 Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, eens en voor altijd gebracht.

En zó is het: door dit offer van Jezus, eens en voor altijd gebracht, heeft Jezus ons eens en voor altijd geheiligd, dat wil zeggen: apart gezet om met vreugde Zijn wil te doen.

11 En iedere priester stond wel dagelijks te dienen en bracht vaak dezelfde slachtoffers, die de zonden toch nooit zouden kunnen wegnemen,

12 Maar deze Priester is, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd had, tot in eeuwig-

heid gezeten aan de rechterhand van God.

Door de komst en het offer van Jezus werd het leven van de christen-Jood totaal anders. Hij moest de overstap maken van het oude naar het nieuwe verbond en loskomen van de inzichten, die hij als Jood van huis uit had meegekregen.

Zijn oog en ook ons oog mag nu gericht zijn op de hemelse Hoepriester, die voor altijd gezeten is aan de rechterhand van God om daar voor ons te pleiten.

13 Verder wacht Hij op het tijdstip dat Zijn vijanden tot een voetbank voor Zijn voeten gemaakt worden.

Hoewel wij verlost zijn uit de macht der duisternis zien we nog niet, dat in deze wereld de satan gebonden is.

14 Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt.

Door dat ene offer is Hij er de oorzaak van dat wij geheiligd worden en door dat ene offer wil Hij ons tot de volmaaktheid naar het geweten voeren, zoals op meerdere plaatsen in de Hebreeënbrief staat.

15 En de Heilige Geest getuigt het ons ook.

De Heilige Geest is aan het woord en kondigt het nieuwe verbond aan met de woorden, die genoemd worden in Jeremia 31:33-34

16 Want na eerst gezegd te hebben: Dit is het verbond, dat Ik met hen na die dagen zal sluiten, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun hart geven en Ik zal die in hun verstand schrijven.

Niet meer Gods woorden als wetten op steen, maar Zijn woorden, gelegd in ons hart en geschreven in ons verstand, zoals men tekstbestanden kan vastleggen op een harde schijf van een computer.

En blijven wij in Zijn woord – of blijft Zijn woord in ons – dan maakt dat woord wat de waarheid is - ons vrij (Joh. 8:31).

17 En aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken.

Wanneer wij oprecht om vergeving hebben gevraagd, gedenkt Hij onze zonden en ongerechtigheden niet meer.

18 Waar er nu vergeving voor is, is er geen offer voor de zonde meer nodig.

Weer aan de christen-Joden: er zijn geen zondoffers meer nodig voor vergeving.

19 Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

Wij hebben nu vrijmoedigheid, om de weg te betreden die in het heiligdom uitkomt. Die vrijmoedigheid is gebaseerd op het bloed van Jezus, Zijn volmaakte offer.

20 Langs een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees,

Hier wordt gesproken van een weg. Tussen Antwerpen en Brussel ligt een weg en men kan niet van Antwerpen in Brussel komen, zonder over die weg te gaan.

Er staat ook dat Jezus die weg heeft ingewijd en dat kan niets anders betekenen dat Hij daarop een Voorloper was en dat Zijn discipelen die weg nu ook kunnen gaan, die Hij immers heeft ingewijd.

Ook staat er, dat die weg nieuw is. Jezus kwam met het nieuwe, hetgeen wij lezen in de zgn. bergrede.

Haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen..
Mt. 7:5.

De weg is ook een levende weg. Jezus spreekt in Mt. 7:14: De weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.

Hem volgen op deze smalle wegen ten leven, noemde Jezus in Lucas 9:23 met de woorden:

Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen.

21 En omdat wij een grote Priester hebben over het huis van God.

Er is iets wat wij – als huis van God - hebben. Wat hebben wij dan? Een grote Priester, die ons volkomen gelukkig kan maken, daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten.

22 Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water.

Een waarachtig hart is een oprecht hart.

In volle zekerheid van het geloof: met een volledig vertrouwen. Dus in oprechtheid en vertrouwen toetreden.

Gereinigd van een slecht geweten.. Dus toetreden in oprechtheid, en met vertrouwen en met een goed geweten.

Een lichaam, dat gewassen is met rein water: De priesters van het oude verbond moesten een reiniging met water ondergaan, voordat zij de dienst konden verrichten.

Het reine water is een beeld van Gods woord. Door de reiniging van het waterbad met het woord zullen wij ook ons lichaam Hem toewijden.

23 Laten wij de belijdenis van de hoop onwrikbaar vasthouden, want Hij Die het beloofd heeft, is getrouw.

Onze belijdenis is niet gebaseerd op eigen kracht, maar op de ge-

nade die onze grote Hogepriester geeft aan degenen, die geloven en hun hoop belijden.

Er staat "onwrikbaar vasthouden". Dat geeft weer, dat wij onze belijdenis, de belijdenis van hetgeen wij hopen, kunnen opgeven, omdat het niet zo gaat als we graag zouden willen.

Daarom is het van belang dat wij onze hoop belijden in onze eigen bijeenkomsten.

En wat zullen wij nog meer doen op onze eigen bijeenkomsten? Dat staat in het volgende vers:

24 En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.

Vuur moet soms aangeblazen worden. Wanneer wij bemerken dat iemand gaat wankelen, moeten wij hem niet veroordelen, maar zijn geloof en zijn hoop proberen aan te blazen, zodat het weer opvlamt.

En dat gaan we weer met vreugde en dankbaarheid naar huis om God te dienen met onze woorden en werken. (Col. 3:17).

25 Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen.

Er kan een reden zijn voor verzuim maar dat moet geen "gewoonte" worden. De bijeenkomst wordt gezien als een plaats waar "we elkander aansporen" en wel des te meer naarmate de dag van Jezus wederkomst naderbij komt.

26 Want als wij willens en wettens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over,

27 Maar slechts een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzegend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden.

Wij kunnen niet drijven op een goed begin, maar het is van belang dat wij dezelfde ijver blijven betonen tot de verwerkelijking van de hoop tot het einde toe, anders verkrijgen wij de beloften niet.

Wij worden er op gewezen, hoe ernstig het is te zondigen, nadat wij de waarheid hebben leren kennen.

28 Als iemand de wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op het woord van twee of drie getuigen.

Een voorbeeld hiervan staat in Deut. 17:2/6.

29 Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God vertrapt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft?

Iemand die opzettelijk zondigt, veracht het bloed van Christus

dat hem vrij had gekocht en afgezonderd had van de boze. Hij smaadt daarmee ook de Geest der genade, die bij machte was hem voor iedere zonde te bewaren.

Deze Geest had hem ook willen onderwijzen in zijn geweten aangaande goed en kwaad, maar zo iemand schuift deze genade opzettelijk ter zijde.

30 Wij kennen immers Hem Die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En verder: Heere zal Zijn volk oordelen.

Er is wel degelijk een verschil tussen hen, die de Heer oprecht volgen en misschien door verleiding of pressie in zonde vallen, waarvoor dan vergeving is, en tussen hen die willens en wetens zondigen, die het kwaad opzoeken en die geen berouw erover hebben.

31 Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God!

Van Ananias en Saffira kan men zeggen, dat zij samen opzettelijk zondigden. Petrus zei, dat zij de Heilige Geest bedrogen hadden (Hd. 5:1-11).

Bij het horen van deze woorden viel Ananias neer en blies de adem uit. En ook over Saffira staat: "En zij viel onmiddellijk voor zijn voeten neer en gaf de geest. "

32 Maar herinner u de dagen van weleer, waarin u, nadat u verlicht was, veel strijd in het lijden hebt verdragen.

33 Nu eens werd u zelf door smaadt en verdrukkingen tot een schouwspel gemaakt, dan weer deelde u het lot van hen die zo behandeld werden.

De schrijver herinnert hen aan vroegere tijden; ze waren verlicht geworden door de woorden van Jezus die sprak:

Zalig bent u, wanneer de mensen u haten, en wanneer zij u uitstoten en u smaden en

uw naam als slecht verwerpen, omwille van de Zoon des mensen.

Verblijd u op die dag en spring op van vreugde. Want zie, uw loon is groot in de hemel. (Luc. 6:22/23).

Door zulke bemoedigende woorden van Jezus worden wij verlicht en die helpen ook ons door het lijden heen te komen.

34 Want u hebt ook medelijden gehad met mij, in mijn boeien, en de beroving van uw eigendommen met blijdschap aanvaard, in de wetenschap dat u voor uzelf een beter en blijvend bezit in de hemelen hebt.

Wat een tijd was dat! Ze hadden de roof van hun eigendommen niet slechts aanvaard maar blijdschap aanvaard. Ze verzamelden zich schatten in de hemel.

35 Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt.

Ze worden aangevuurd om deze instelling: het lijden blijmoedig om Zijntwil te aanvaarden, niet weg te werpen.

36 Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen.

Ons wordt in 2 Petrus hoofdstuk 1 de goddelijke natuur beloofd. Dan worden de deugden van Christus onze nieuwe natuur: Zijn liefde, Zijn zachtmoedigheid, Zijn geduld enz.

De beloften verkrijgen wij door de wil van God te doen: dat is leven als een rechtvaardige, door de kracht van de Heilige Geest.

37 Want: Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven.

Jezus komt! Straks zal Hij er zijn en niet op Zich laten wachten!

Daarvoor wordt een schriftwoord aangehaald uit Habakuk 2:3/4 waar o.a. staat:

Want Hij komt zeker, Hij zal niet wegblijven... maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.

En daar begint vers 38 mee.

38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven, en als iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen.

Dat is het gevaar waar deze christen-Joden zich in bevonden: zich onttrekken, nalatig worden.

Wie zich onttrekt, laat het er bij zitten en geeft de moed op. Dan – zegt de Heere – heeft mijn ziel in hem geen behagen..

39 Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en daardoor naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, tot behoud van hun ziel.

Doch wij – de schrijver en hopelijk ook de lezers van deze brief – zijn geen mensen die zich onttrekken, maar die geloven, tot behoud van hun ziel.

Het geloof behoudt de ziel!
En daarom gaat de schrijver de geloofsgetuigen voor hun ogen schilderen in het volgende hoofdstuk.